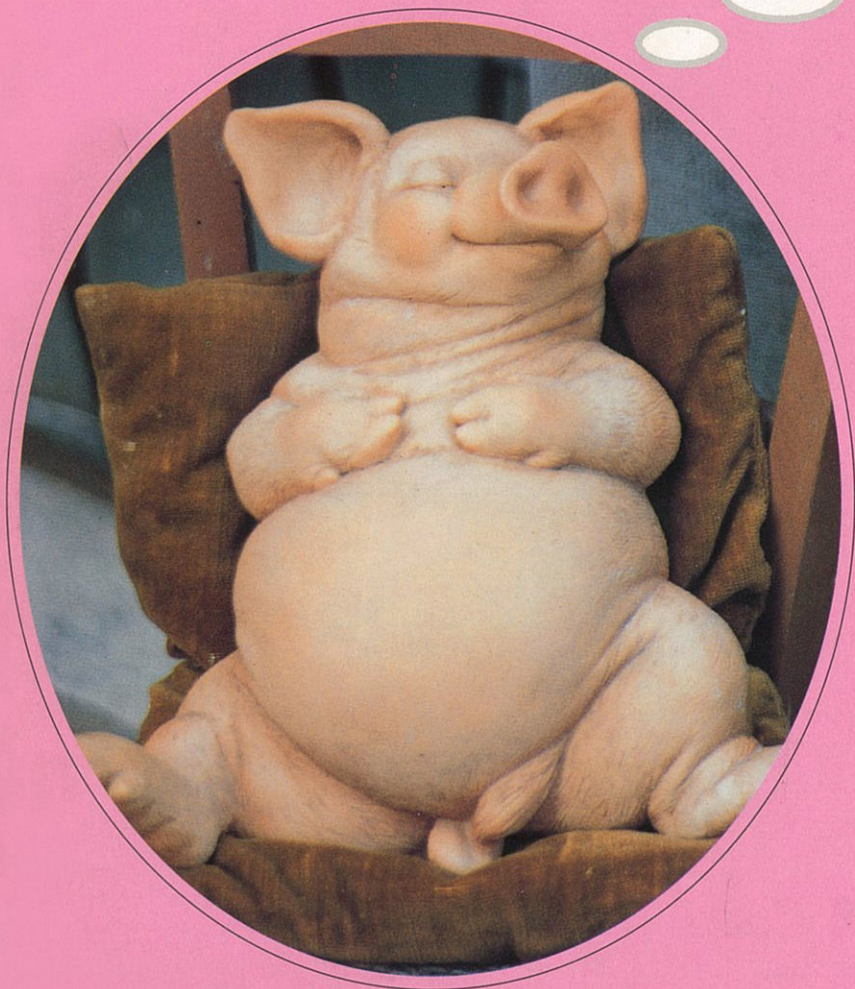

GM BOOKS

ความสุข

โดย / เขียนกัศ.

ความสงบรอผู้สงบ

ผู้สงบจะเห็นความสงบ

ความสงบทำให้ใจสงบ

ใจสงบจะเพิ่มความสงบ

เมื่ออยู่ในที่สงบ

ความสุขรอผู้สุข

ผู้มีสุขจะเห็นความสุข

ความสุขทำให้ใจเป็นสุข

ใจที่สุขจะเพิ่มความสุขใจ

เมื่ออยู่ในที่ใจเป็นสุข

ความสุขคือฝันว่าได้นอน

สวัสดีค่ะ คุณผู้อ่าน

การเดินทางเป็นดวงตาของชีวิต เปิดโอกาสให้เราได้พบเห็น สัมผัส และประทับประสบการณ์ลงในใจ เต็มวันวัยให้เต็มอย่างมีสีสัน ฉันรู้สึกดีใจมาก เมื่อนึกบทวนกลับไปในวันวาน และพบว่าในชีวิตที่ผ่านมา ก็ได้มีโอกาสเดินทางพอสมควร ในระหว่างวันอันแสนดีเหล่านั้น ฉันได้บันทึกภาพประทับใจเอาไว้ด้วย เพื่อเก็บความทรงจำให้เป็นรูปธรรมที่จับต้องได้

วันหนึ่ง ฉันได้หวนกลับไปเปิดอัลบั้มภาพที่เคยถ่ายไว้ และพบว่ามันได้เปิดความรู้สึกนึกคิดขึ้นมาใหม่ ยังมีอารมณ์และความทรงจำเกี่ยวกับเรื่องราวในภาพนั้นๆ ในสมัยแรกๆ เมื่อฉันไปเที่ยว ฉันมักจะถ่ายภาพวิวเป็นส่วนใหญ่ แต่ต่อมาฉันได้พบว่า ความจริงแล้วผู้คนต่างๆ ก็เป็นสีสันที่น่ารักและทำให้สถานที่แห่งนั้นมีชีวิตขึ้นด้วย ฉันรู้สึกว่ายากนำภาพบางภาพจากหลากหลายอัลบั้มเหล่านั้นมาไว้รวมกัน และอยากให้คุณมีโอกาสดูเห็นด้วย แม้จะไม่ใช่ภาพงามแบบระดับช่างภาพ เป็นเพียงภาพถ่ายของคนเดินทางคนหนึ่ง แต่ก็หวังว่าจะสื่อความรู้สึกของใจในขณะนั้น และให้คุณได้ร่วมเพลิดเพลินแบบเดินทางด้วยภาพไปด้วยกัน

ฉันยังจำได้ วันหนึ่งขณะที่ฉันกับเพื่อนนั่งลงบนตลิ่งริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ฝวน้ำโยนตัวเต็นรบ่าหยอกล้อกับสายลมยามเย็น ฉันถามเพื่อนว่าเธอคิดถึงอะไร เธอตอบว่าคิดถึงปู สมัยก่อนที่แม่น้ำ

เติมเปี่ยมแบบนี้ น้ำในร่องสวนก็เต็มด้วย เมื่อถึงหน้าจับปลา ปู่จะกั้นร่องสวนให้คนในครอบครัวลงจับปลา ในร่องสวนที่ตัวใหญ่ๆและมีมากมาย ตอนนั้นเธอยังเด็กอยู่และรู้สึกสนุกสนานมาก เมื่อเธอถามว่าแล้วฉัน คิดอะไร ฉันตอบว่าคิดถึงการล่องเรือไปตามแม่น้ำ คูบ้านสวยๆที่เรียงรายอยู่ตามริมตลิ่ง

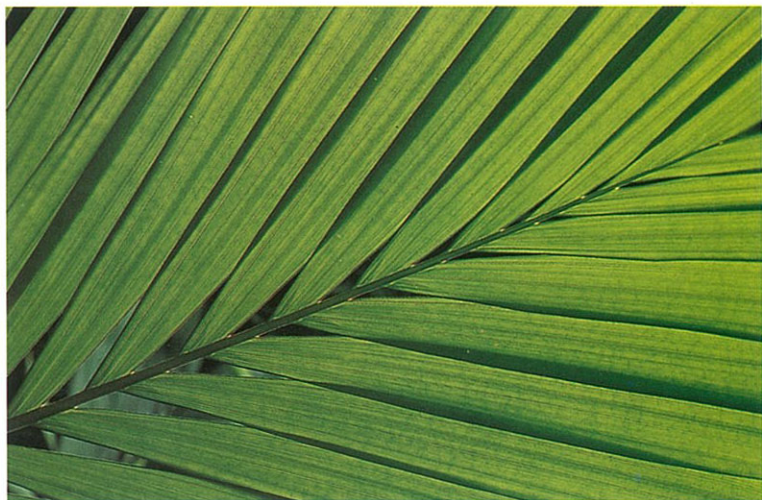
มันทำให้ฉันตระหนักว่า ภาพเดียวกันส่งความรู้สึกนึกคิดที่แตกต่างกันไปตามพื้นฐานของชีวิต การ เสนอภาพในคราวนี้ จึงขอให้ถือเสมือนว่าคุณกับฉันนั่งลงที่ริมแม่น้ำและดูภาพด้วยกันนะคะ ในบางภาพ ฉันจะเล่าความคิดของฉันให้คุณฟัง และฉันจะถามคุณด้วยว่าคุณคิดอะไรอยู่ แม้จะไม่ได้เขียนถามประโยค นี้ไว้ในหน้านั้น ก็ขอให้ทราบว่าฉันยังถามคุณอยู่นะคะ แต่บางภาพฉันก็จะเสนอเพียงภาพ ส่วนความรู้สึก นั้นให้เป็นของคุณ ฉันจะไม่บรรยายสิ่งใดอันเป็นการชี้นำ เพราะนั่นจะทำให้คุณกลายเป็นเพียงผู้อ่าน แต่ อยากให้เราได้จูงมือเดินไปด้วยกันในการสร้างหนังสือเล่มนี้ด้วย ภาพของฉันกับความรู้สึกของคุณ

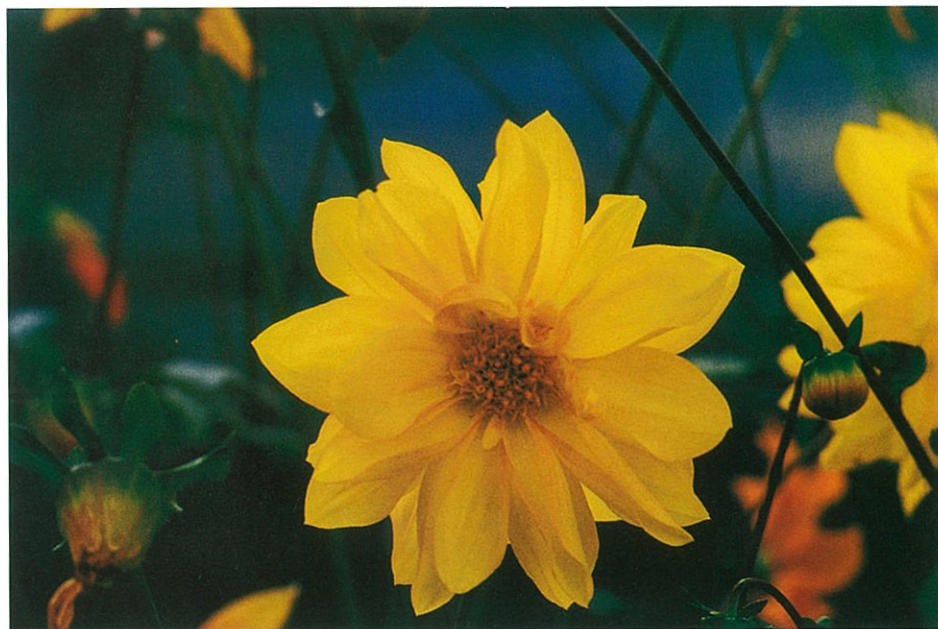
ฉันคิดว่านี่จะเป็นวิธีหนึ่งที่เราจะได้มีความสุขร่วมกัน เมื่อเดินจินตนาการเข้าไปในภาพเหล่านั้น แม้ว่า เราจะคิดและรู้สึกกันไปคนละอย่าง

เรามาริเริ่มต้นกันเลยนะคะ...

ทุกสิ่งมีมากกว่าหนึ่งด้านเสมอ
และเมื่อมองหลายด้าน
ก็จะพบคำตอบที่แตกต่าง
ท่านพุทธทาสสอนว่า
ให้เลือกมองเฉพาะด้านที่ดี
แล้วจะมีความสุข

ท่านชยสาโรภิกขุ ได้เคยบรรยายธรรมไว้ว่า
“ฟ้าไม่ใช่เมฆ เมฆไม่ใช่ฟ้า จิตไม่ใช่อารมณ์ อารมณ์
ไม่ใช่จิต อารมณ์เหมือนเมฆ ที่เพียงแต่ผ่านมาแล้วก็
ผ่านไป” อ่านครั้งแรกก็นึกภาพตามไป คำว่าฟ้าจึงดู
เหมือนกว้างเท่าที่สายตามองไป ก็หึ่งกหึ่งกพยกหน้าว่า
เข้าใจ

วันหนึ่งได้ไปนั่งมองท้องฟ้า แล้วก็ตระหนักว่า
โอ้ เราผิดแล้ว ที่จริงฟ้านั้นกว้างใหญ่ไกลไปถึงจักรวาล
นี่ ว่าง กว้าง สงบ เมฆลอยไปมา ทำอะไรไม่ได้เลย
มันเพียงปะทะสายตาสั้นๆของเราเท่านั้น ยังไม่ให้เห็นฟ้า

ถ้าจิตเหมือนฟ้า จิตนั้นย่อมนิ่ง ว่าง กว้าง สงบ
เหมือนกับจักรวาล เมื่ออารมณ์ผ่านเข้ามา แล้วมันต้อง
ผ่านออกไป ถ้าเราออกไปมองตัวเราจากข้างนอกเข้ามา
เราก็จะเห็นเองว่า อารมณ์นั้นเหมือนปุยมะสกก้อนหนึ่ง
ที่ลอยอยู่กลางจิตที่กว้างไร้ขอบเขตเหมือนจักรวาล
ของฟ้า แล้วเราก็หัวเราะได้ว่า จะสะเทือนอะไรกับ
ปุยมะสกอารมณ์ ที่เพียงแต่ผ่านมา เพื่อจะผ่านไปเท่านั้น

บันได

เป็นทั้งทางขึ้นและทางลง

ขึ้นไปหาอะไร หรือลงไปสู่อะไร

บันไดคือความคิด

คิดให้เกิดสิ่งดีๆ ขึ้นเรื่อยๆ

หรือคิดให้เศร้าหมองลงเรื่อยๆ

ความจริงความคิดเป็นลูกน้องเรา

เราอยากสร้างสรรค์อะไรเราก็ใช้ความคิด

อยากพิจารณาอะไรก็ใช้ความคิด

แต่เรามักปล่อยให้ความคิดมาเป็นนาย

มันคิดเรื่องอดีตเศร้าๆ

ก็ปล่อยให้มันคิด และเศร้าตามไป

หัวใจสลาย ล้มละลายทางจิตวิญญาณ

เมื่อคุมความคิดไม่ได้

พระพุทธเจ้าทรงสอนว่า

เราจะต้องฝึกจนสามารถควบคุมได้

ว่าอยากจะทำเรื่องอะไรและไม่อยากจะทำเรื่องอะไร

ทั้งยังควรคิดแต่สิ่งดีๆ

เราต้องทำบันไดของเรา

ให้เดินขึ้นไปสู่ความก้าวหน้า

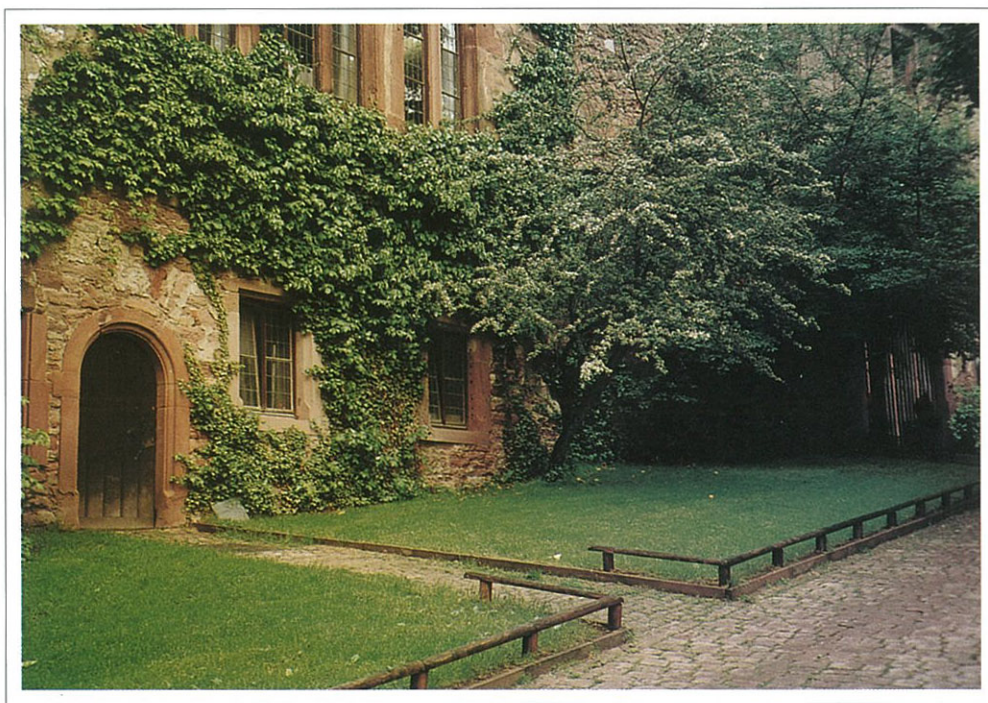
และเดินลงไปสู่ความสงบสุข

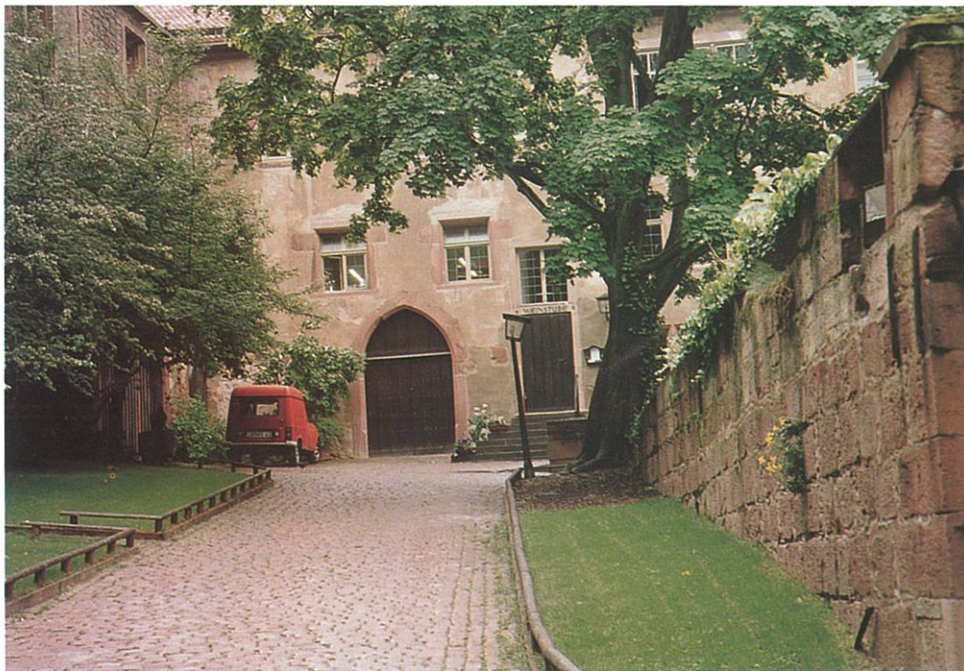

ความเจ็บเป็นบ่อเกิดแห่งพลัง บางทีเราคิดว่าเราชอบสังสรรค์
แต่ในที่สุด ก็อยากกลับไปหลบนอนอย่างสงบสุขในที่เงียบๆ
การได้อยู่กับตัวเองบ้าง ทำให้เรามีโอกาสได้ฟังเสียงแห่งความจริง
ท่านสุเมธภิกขุสอนว่า “การที่จะฟังเข้าไปข้างในให้ได้นั้น
เราจะต้องถือว่าสิ่งภายนอกทั้งหลายทั้งปวงล้วนไร้สาระ
ให้ข้ามเลยความเชื่อความเห็นต่างๆ ไปเสีย
สิ่งเหล่านี้มิใช่ตัวตนของท่าน
จงฟังสิ่งที่อยู่รอบๆ คำพูด
คือฟังความเจ็บและความว่างนั้นเอง”

รื้อรอยของกาลเวลาไม่ได้อัปลักษณ์เสมอไป
ถ้ามันได้ถูกเข้าใจอย่างถูกวิธี ก็แสดงความสวยงามได้
มันยังคงแสดงความแกร่ง และความเคยแกร่ง
ยังคงความอลังการ-ในอีกรูปแบบหนึ่งของตัวมันเอง
ประสบการณ์ของชีวิตก็เช่นเดียวกัน
มันคงไร้ค่าน่ารังเกียจถ้าเราจัดไว้ในหมวดของเรื่องที่ยากลืม
แต่ถ้าเรามองมันอย่างกระตือรือร้นหนึ่ง
ที่ประกอบกันเข้ากับชิ้นอื่นๆของการเติบโต
มันก็เป็นส่วนหนึ่งของความแข็งแกร่งที่เราในวันนี้ด้วยเหมือนกัน
อย่าให้อดีตที่เศร้าโศกมางอกงามเป็นความรู้สึกของวันนี้
น้ำตาหยาดนั้นแห้งไปแล้ว
ไม่ควรมึ้น้ำตาหยาดใหม่ให้เรื่องเดิม
แต่ควรให้เรื่องเดิมนั้น
เป็นผู้หยุคน้ำตาในเรื่องใหม่ของเราวันนี้

บันได

เป็นทั้งทางขึ้นและทางลง

ขึ้นไปหาอะไร หรือลงไปสู่อะไร

บันไดคือความคิด

คิดให้เกิดสิ่งดีๆ ขึ้นเรื่อยๆ

หรือคิดให้เศร้าหมองลงเรื่อยๆ

ความจริงความคิดเป็นลูกน้องเรา

เราอยากสร้างสรรค์อะไรเราก็ใช้ความคิด

อยากพิจารณาอะไรก็ใช้ความคิด

แต่เรามักปล่อยให้ความคิดมาเป็นนาย

มันคิดเรื่องอดีตเศร้าๆ

ก็ปล่อยให้มันคิด และเศร้าตามไป

หัวใจสลาย ล้มละลายทางจิตวิญญาณ

เมื่อคุมความคิดไม่ได้

พระพุทธเจ้าทรงสอนว่า

เราจะต้องฝึกจนสามารถควบคุมได้

ว่าอยากจะทำเรื่องอะไรและไม่อยากจะทำเรื่องอะไร

ทั้งยังควรคิดแต่สิ่งดีๆ

เราต้องทำบันไดของเรา

ให้เดินขึ้นไปสู่ความก้าวหน้า

และเดินลงไปสู่ความสงบสุข

รูปปั้นของเดวิดในเมืองฟลอเรนซ์

สูงจนคนดูแหงนคอตั้งป่า

ผู้คนมาล้อมดู มาถ่ายรูป มาวิจารณ์จ้อกแจ้กจ้อแจ

แต่ไม่มีใครคุยกับเดวิด

นอกจากเมฆบางที่ลอยผ่านมาทักทาย

“ไปไหนมาบ้าง เมฆน้อย”

“อ้อ นี่เจ้ายังคงยืนอยู่ที่นี้เหมือนเดิมหรือเดวิด”

บางทีมันอาจจะคุยกันอย่างนี้ก็ได้

“เหงาไหม เดวิด”

“เหงาก็ดีกว่าหนวกหู”

ชายผู้นี้นอนอยู่บนเสาสูงแค่คอก

ไม่ใช่เพื่อโพสต์ทำถ่ายรูป 30 วินาที

แต่ยืนเหมือนหินอยู่เช่นนี้ 30 นาที

เขาใช้ความสงบสยบความเคลื่อนไหว

นี่ จนคนที่พลุกพล่านไปมา

ล้มล้มได้ถึงความนิ่งนั้น

มีคนหยอกล้อ

แต่ไม่มีใครทำให้เขาขยับหรือเคลื่อนไหวได้

เมื่อมีใครโยนเหรียญลงในกล่องที่วางไว้

เขาจะยกคิ้ว 2 ครั้ง เท่านั้น

ดังนั้น จึงมีคนมาโยนเหรียญ

เพื่อจะดูเขายกคิ้ว 2 ครั้ง

คุณยืนนิ่งอย่างนี้ได้ 5 นาทีไหม

นิ่งเหมือนไม้ได้หายใจ

มีคนพยายามสังเกตอกและท้องของเขา

เพื่อดูการหายใจ แต่เห็นยากมาก

ชีวิตคือการดิ้นรนหาเลี้ยงชีวิต

และเขาดิ้นรนอยู่ในความนิ่ง

ทหารสวิสในชุดแบบดั้งเดิม (โบราณ) แต่งอย่างนี้ทำงานทุกวัน

ปายวันที่อากาศร้อนจัด ชาวกรุงปารีสมาที่สระน้ำพุหน้าหอสมุดกลาง และเปลี่ยนสนามหญ้าให้เป็นชายหาด
เหล็กโค้งด้านบนของภาพคือฐานของหอไอเฟล

เบิร์ดร้องเพลงว่า หมอกจางๆและควัน คล้ายกันจนบางที่ไม่อาจรู้...

...อยากจะถามดู ว่าเธอเป็นดั่งหมอกหรือควัน...

ความจริงท้องฟ้าเป็นสีฟ้า แต่คนขี่เบือไล่พิวเตอร์ให้เป็นสีแดง

เป็นเพราะความ 'อยาก' จะให้สิ่งอื่นเป็นอย่างใจตัวเอง

ดีที่มีพิวเตอร์ ดีที่กลองเถียงไม่ได้ ดีที่ฟ้าไม่สนใจ ก็เลยสนใจ

ปัญหาของคนเรา ก็คือการส่งความ 'อยาก' ออกไปข้างนอก อยากให้คนนั้นเป็นอย่างนั้น

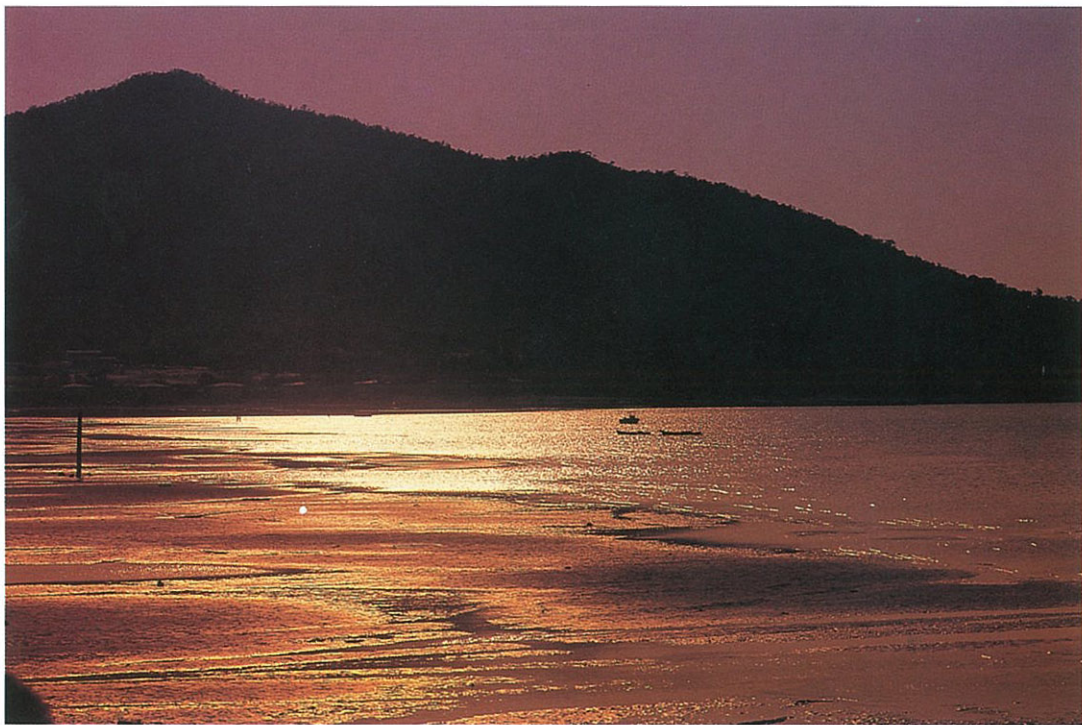
อยากให้สิ่งนี้เป็นอย่างนี้ อยากให้มันเป็นนี่ แล้วก็อยากให้โน้นเป็นนู่น

ทุกอย่างเพื่อความพอใจของเราคนเดียว แต่ผลที่ได้คือทุกข์ เพราะไม่มีอะไรเป็นไปตามที่เราอยากให้

มันเป็นไปตามธรรมชาติของมัน ใครจะเปลี่ยนธรรมชาติได้

ดังนั้น เราจะต้องหยุดอยาก และยอมรับความจริงของธรรมชาติ แล้วเราก็จะพบความสุข

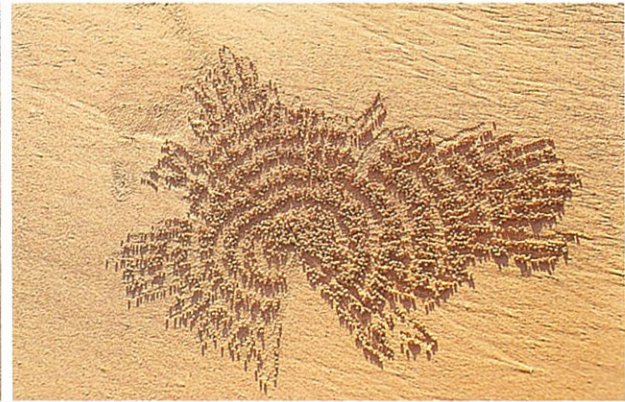
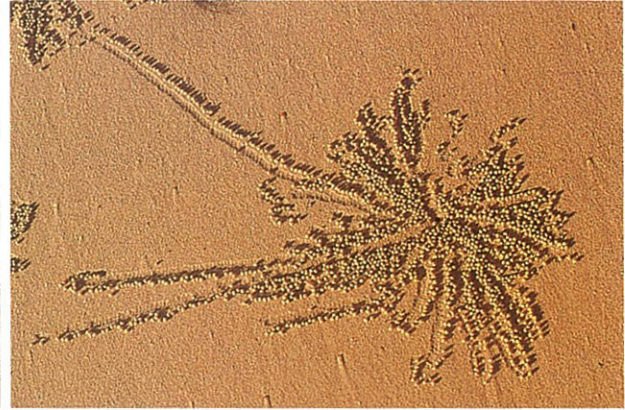
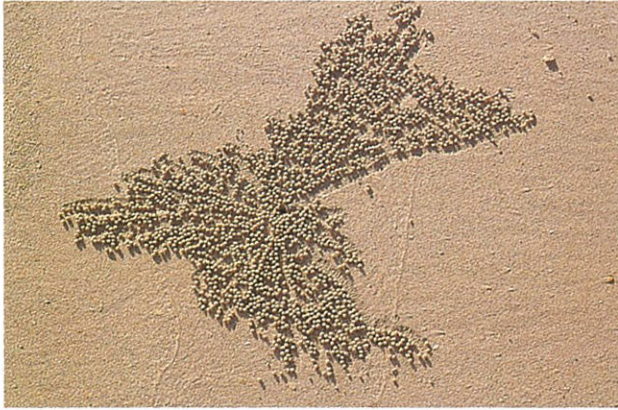

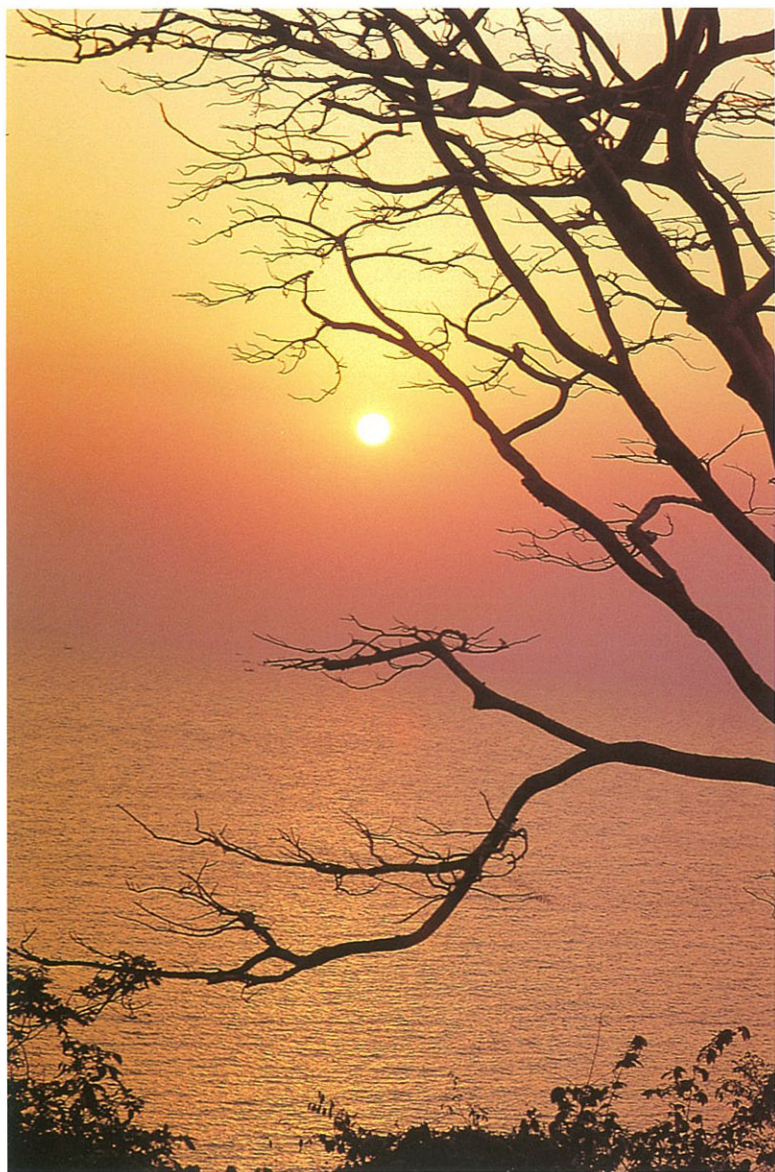
สิ่งที่เรามองเห็นด้วยตา อาจไม่ใช่ความจริงเสมอไป
เมื่อเราอยู่ตรงนี้ เราเห็นน้ำทะเลคือสุดขอบโลก
แต่มันไม่ใช่ความจริง มันยังมีความจริงอีกอย่างหนึ่งซ่อนอยู่
เวลาเราพบเหตุการณ์ใดเกิดขึ้น เราแน่ใจได้หรือว่านั่นคือความจริง
เวลาเราเอ่ยคำตัดสินใคร เราแน่ใจได้หรือว่านั่นคือยุติธรรมแล้ว
เราไม่รู้หรอก จนกว่าเมื่อเรากลายเป็นผู้ถูกตัดสิน
เราจึงจะรู้ว่า คนอื่นอาจไม่รู้ความจริง ที่เราซ่อนอยู่และบอกใครไม่ได้
เราต้องการคนเข้าใจและปลอบโยน
ดังนั้น เมื่อพบคนที่เป็นอย่างนี้ เราไม่ควรด่วนตัดสินอะไร บางทีเราควรเข้าใจและปลอบโยน

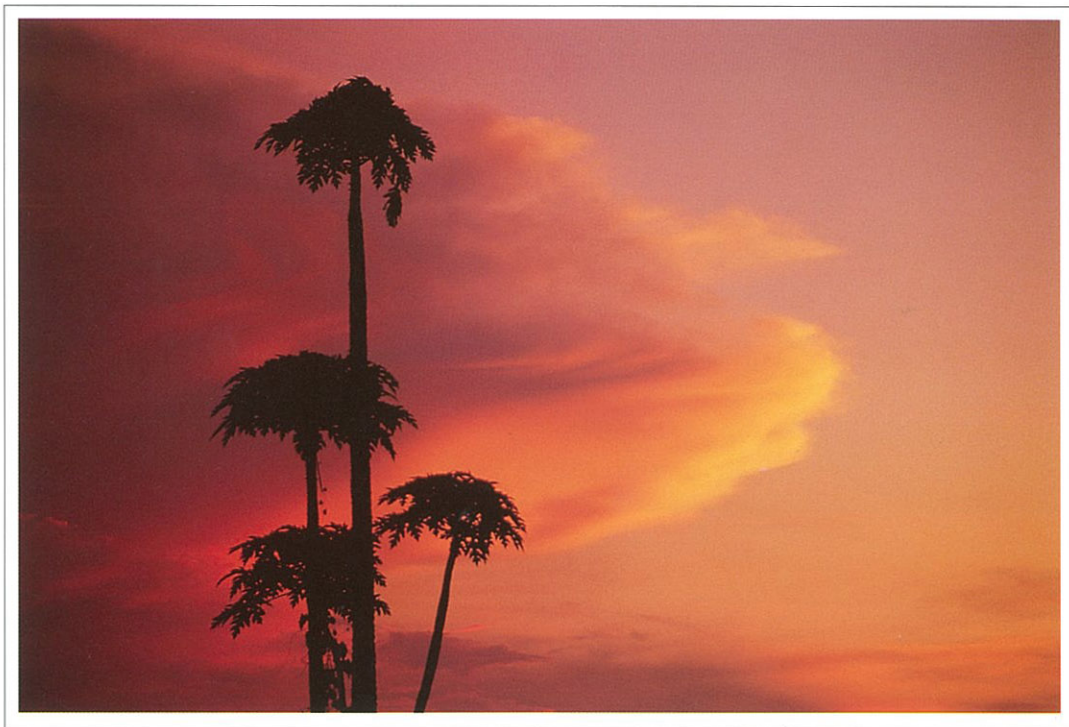
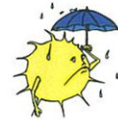

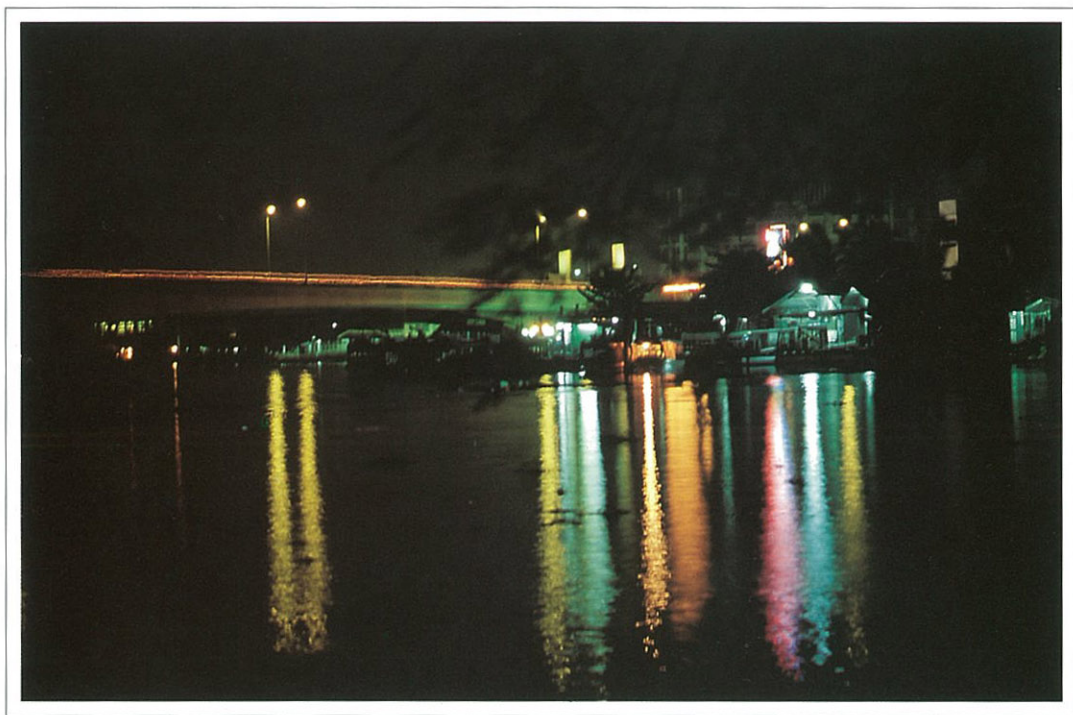
ปูลมตัวบางๆ มองแทบไม่เห็น วังเร็วจี๋หลบลงรู ยามค่ำ หลบลงรู บั้นทรายเป็นก้อนกลมดิกเล็กๆ จุ่มจิมมาเรียงไว้บนผิวทราย
พอยามเช้า นิทรรศการจิตรกรรมผลงานของมันก็เผยโฉมอวดดวงอาทิตย์ ไม่มีการซ้ำแบบ ซื่อไม่ขาย แต่ไม่ค่อยมีคนไปดู
งานอดิเรกของธรรมชาติ มันจัดแสดงอยู่ไม่นานนัก เพราะมันเป็นอาหารเช้าของน้ำทะเล
ปูลมตัวบางๆ ทำงานของมันทุกวัน เราทำอะไรบ้าง พระพุทธเจ้าตรัสถามว่า “วันเวลาว่างไปๆ ทำอะไรอยู่”

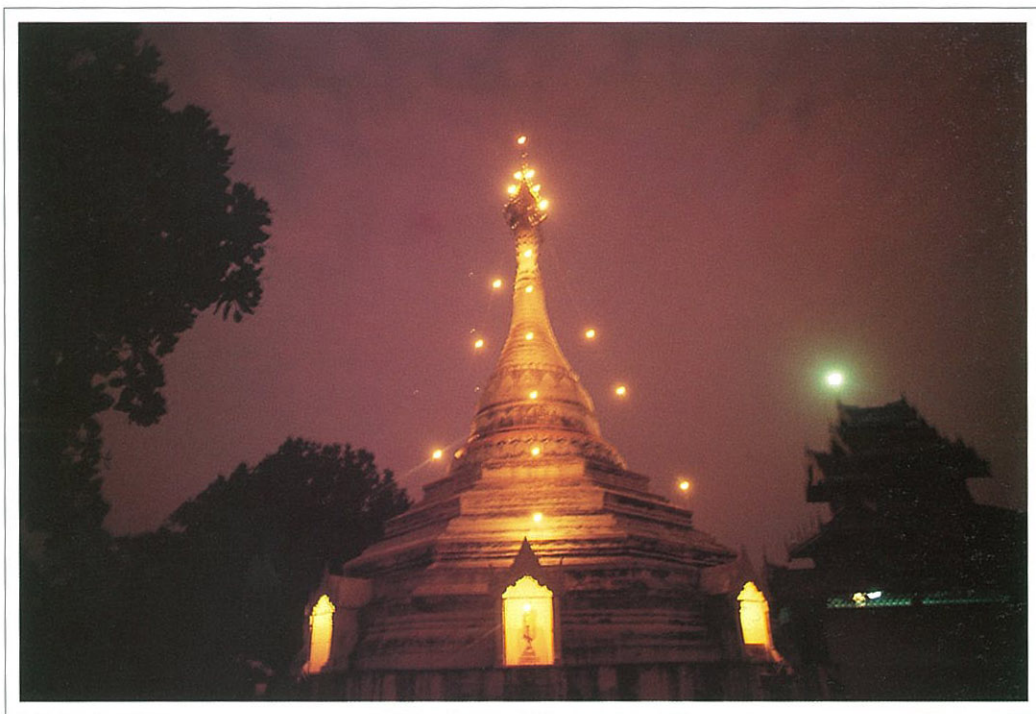

วันหนึ่ง ฉันได้ไปพบภาพวิสวยของท้องฟ้าในโทนสีส้มอ่อน มีสิงโตตัวใหญ่หัวฟูสวยเซตมาอย่างดี (ใครเคยเห็นสิงโตหัวยุ่งมั่ง)
มันมองออกมาอย่างสงบนิ่ง ฉันเดินเข้าไปใกล้ๆ เพื่อดูคำบรรยายใต้ภาพ ฉันจะอ่านให้คุณฟังค่ะ
“ทุกๆเช้าในแอฟริกา กวางตื่นขึ้นมา มันรู้ว่ามันจะต้องวิ่งให้เร็วกว่าสิงโตตัวที่วิ่งเร็วที่สุด มิฉะนั้นมันจะถูกจับกิน
ทุกๆเช้าสิงโตตื่นขึ้นมา มันรู้ว่ามันจะต้องวิ่งไล่ให้ทัน อย่างน้อยกวางตัวที่วิ่งช้าที่สุด มิฉะนั้นมันจะอดตาย
มันไม่สำคัญหรอกว่า คุณจะเป็นสิงโตหรือกวาง พรุ่งนี้เมื่อพระอาทิตย์ขึ้น คุณจะต้องวิ่งสุดชีวิต”

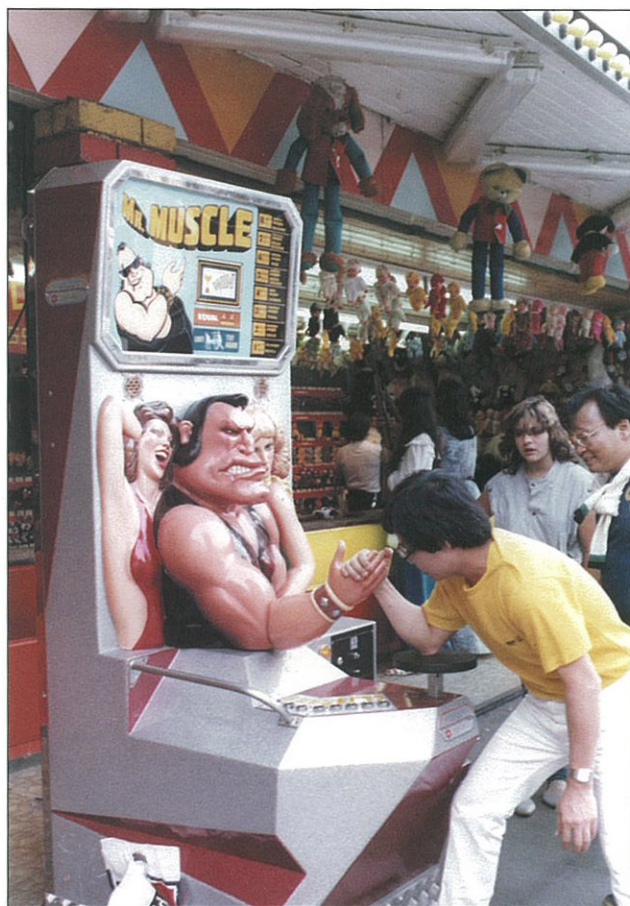

ป้ายน่ารักน่าเอ็นดูนี้ ปักอยู่หน้าประตูเข้าสวนสาธารณะใหญ่ก่อนที่จะได้เดินเข้าไปชมอนุสาวรีย์
โยฮัน สเตราท์ และโมสาร์ท ฉันชอบมากจนอดถ่ายภาพเก็บไว้ไม่ได้ ป้ายนี้บอกว่า
สุนัขจะต้องมีโซ่ล่ามเสมอ, เป็นที่พักผ่อนของคนชรา, มีอาหารและเครื่องดื่ม

พี่สาวเหมือนใจที่ว่างเปล่า สุดแต่ที่เราจะวาดอะไรลงไป วาดภาพที่แจ่มใสจิตใจก็เบิกบาน
 วาดภาพที่เศร้าหมองจิตใจก็หดหู่ วาดภาพที่เลวร้ายจิตใจก็เปราะเปื้อน
 แม้ใจจะรู้สึกตามเสมอทุกอารมณ์ แต่อย่าได้เผลอลืมไปว่า คนที่วาดภาพนั้นคือตัวเราเอง
 และเราเลือกได้ว่าจะวาดภาพอะไร ใครจะมาบังคับไม่ได้
 ผู้ผ่านโลกมามาก เคยสอนว่า ปล่อยให้ความเป็นเด็กที่เราเรง
 ได้วิ่งเล่นในความคิดจิตใจบ้าง จะเป็นผู้ใหญ่ที่มีความสุข

เจ้า มังกร 3 หัว จงพาเรา ไป ยังจินแดนมหัศจรรย์ยัยยัย

ขอให้ฉันได้ปั้นป๋าย ปั้นป๋าย ปั้นป๋าย

หนูมารูราคา หนูต้องหัดจอดรถเข้าแถว

จัดระเบียบจุดรถค่า

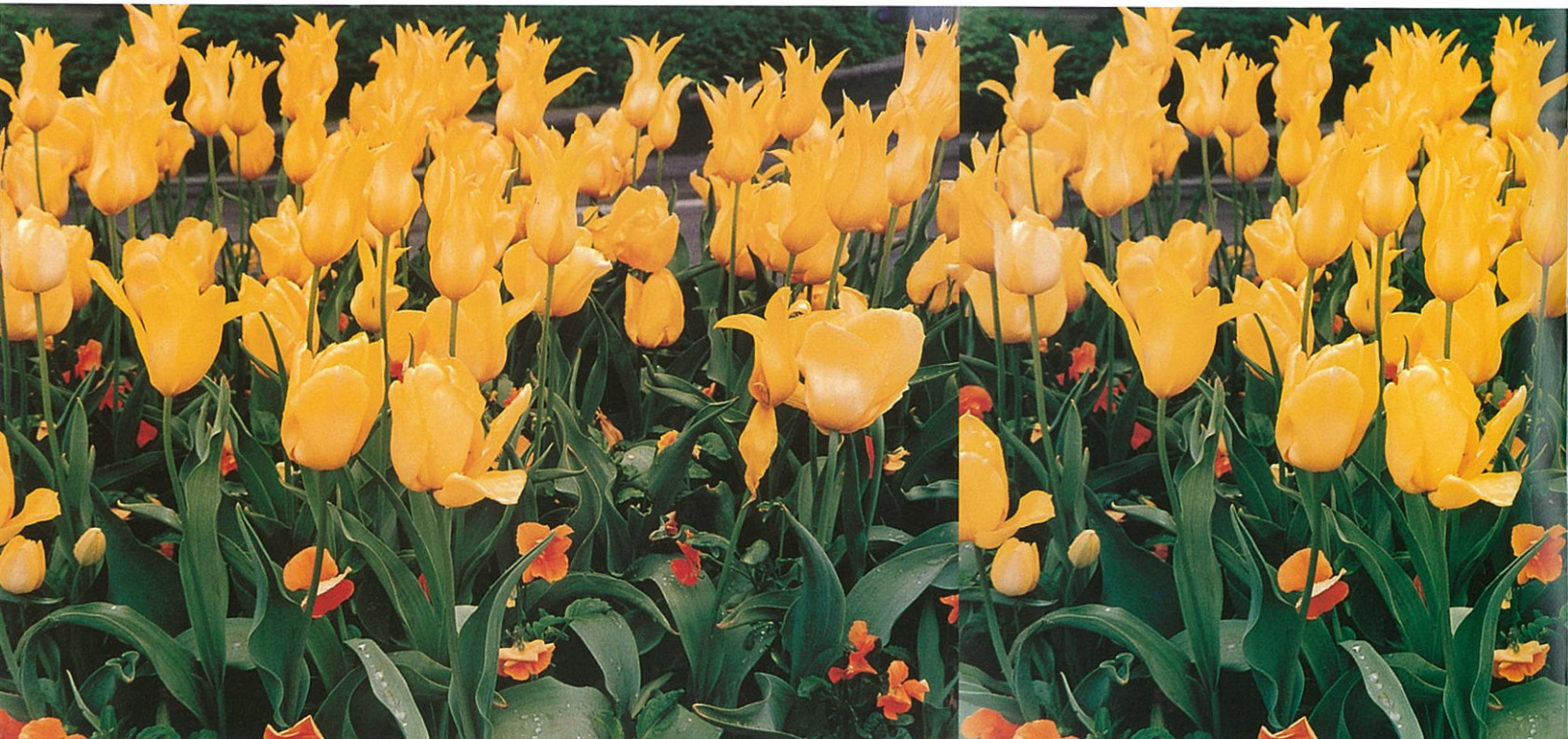
นี่คือบ้านการ์ตูน

ใน การ์ตูน ทาวน์ ของดิสนีย์แลนด์
 ซึ่งทำความฝันจากภาพระบายสีในนิทาน
 ให้ออกมาเป็นบ้านที่เราเข้าไปเที่ยวชมภายในได้
 เฟอร์นิเจอร์ทุกอย่างก็ดูเหมือนภาพการ์ตูน
 เช่นโทรศัพท์ของมิกกี้เมาส์
 เพียงแต่มันเป็นของจริงจับต้องได้
 รู้สึกเหมือนเดินหลงเข้าไปในหนังสือนิทานเล่มโต
 ที่นี้เป็นบ้านหญิงสาวของมิกกี้เมาส์

ความสุขของคนเราไม่เหมือนกัน ฉันชอบดอกไม้ แล้วก็ไปชอบอะไรๆ มากมายต่อไปอีกหลายอย่าง แล้วอย่างสุดท้ายก็เป็นดอกไม้
ความสุขไม่เหมือนกัน ความสุขของคนหนึ่ง อาจไม่ใช่ความไฝฝืนของอีกคนหนึ่ง ฉันมีหนังเรื่องหนึ่งจะเล่าให้คุณฟัง เป็นเรื่อง
ของเด็กยากจนตัวเล็กๆ ตัวดำ มอมแมม เขาไม่เคยมีรองเท้าใส่เลย วันหนึ่ง มีการประกวดวิ่งแข่งของเด็กๆ โดยรางวัลที่ 3 คือ รองเท้า
ผ้าใบคู่สวย เขาจึงสมัครลงแข่งขันครั้งนี้ ตลอดเวลาส่วนใหญ่ของหนังเรื่องนี้ จึงเป็นช่วงระยะเวลาตั้งแต่การเริ่มแข่งขัน ซึ่งแสดงถึง
ความวิตกกังวลของเขา การตัดสินใจว่าจะยอมแรงในช่วงไหน และเร่งฝีเท้าในช่วงใด เพื่อรักษาระยะห่างไว้ เขาจะวิ่งเร็วเกินไปไม่ได้
แต่ถ้าเขาวิ่งช้าเกินไป เขาจะไล่ไม่ทันในตอนหลัง เขาคิดว่าเขาควรจะอยู่ลักล้าดับที่ 5 แล้วค่อยๆ ไล่มาให้เป็นอันดับ 4 เพื่อเขาจะได้เข้า
เส้นชัยเป็นอันดับ 3 บางคราวเขาวิ่งช้าเกินไป บางคราวก็วิ่งเร็วเกินไป เขาต้องดูว่าคู่แข่งเหนื่อยหรือยังวิ่งเร็วอยู่ เขาควรจะคำนวณดู

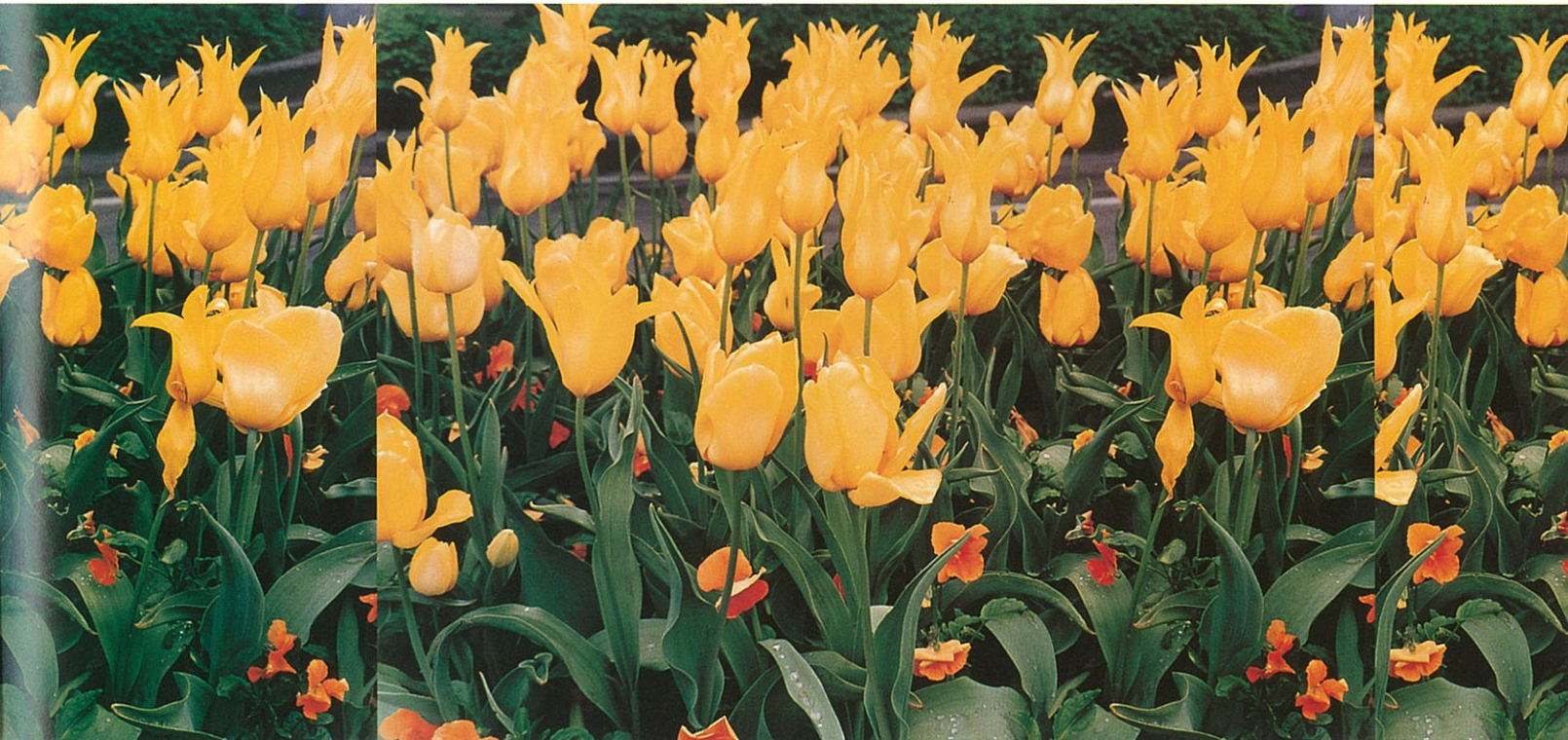

แรงคู่แข่งอย่างไร ถ้าเขาวิ่งช้าไปนิดเดียวเขาจะได้ที่ 4 ถ้าเขาวิ่งเร็วไปนิดเขาจะได้ที่ 2 และในที่สุด เขาก็เข้าสู่เส้นชัยอย่างคู่คี่กับคนอื่น แต่เป็นอันดับ 1 เพราะเขาวิ่งเร็วไปนิดเดียวเท่านั้น

เขาได้รับถ้วยรางวัลโบโตที่สุด ผูกโบสีแดง และเสียงปรบมือ

แต่เขาเศร้ามาก เพราะเขาไม่ได้รองเท้าที่อยากได้ ถ้วยรางวัลตั้งอยู่ที่บ้านอย่างไร้ความหมาย เขาเดินไปกับน้องสาวตัวเล็กๆ ที่รู้ความต้องการของพี่ชาย หนังสือลงด้วยประโยคเบาๆของน้องสาว “เสียตายนะ พี่น่าจะได้ที่ 3”

คุณเคยไหม ที่พยายามจะทำอะไรสักอย่าง เพื่อให้ไม่ได้อะไร

ลั่นทมขราโรยดอกหมดแล้ว
เพื่อแสดงสัจธรรมของความไม่เที่ยง
กาลเวลาที่ไม่เคยหมุนกลับ
ได้เดินหน้าไปอีกก้าวหนึ่งแล้ว
อีกไม่นาน ก็จะเป็นช่วงของเวลาใหม่
ลั่นทมขราจะผลิดอกสาวพราวต้น
สวยสดและงดงามได้อีกครั้ง
เหมือนชีวิตที่ผ่านไป
ที่มีทั้งเรื่องที่ดีงาม
และเรื่องเลวร้ายที่เราอยากจะลืม
แต่เมื่อวันเวลาใหม่ผ่านมา
เราก็มีโอกาสดำเนินชีวิตสิ่งดีใหม่ๆ
เพื่อให้ชีวิตของเรา
สวยสดและงดงามได้อีกครั้ง

สูงสุดคืนสู่สามัญ ไม่ว่าชีวิตจะโหดเล่นไปเพียงใด สนุกสนานแค่ไหน ผจญภัยบู๊ล้างผลาญ
ชมชานในความเศร้าหมองนานกว่าจะลุกขึ้นมาได้ หรือเดินทางไกลไปสุดขอบฟ้า
ในที่สุด สิ่งที่ดีที่สุดสำหรับจุดปลายของทุกอย่างก็คือ
การได้นั่งลงพักผ่อนอย่างสงบ

ฉันหวังว่า คุณจะได้รับความสุขจากการท่องเที่ยวในจินตนาการร่วมกันของเราครั้งนี้นะคะ และขอให้มีความสุขค่ะ

ด้วยความปรารถนาดี

ขวัญ เพียงหยัย

ข วั ญ เ พิ ย ง ท ทั ย

มีผลงานหนังสือ 6 เล่ม คือ

- รวมเรื่องสั้น พิมพ์ พ.ศ. 2521
ชื่อ 'น้ำตาดอกไม้'
- บทกวี พิมพ์ พ.ศ. 2525
ชื่อ 'กองไฟในฤดูหนาว'
- รวมภาพถ่ายและบทกวี พิมพ์ พ.ศ. 2530
ชื่อ 'ฝันถึงความรัก'
- คำบอกเล่าถึงชีวิต
พิมพ์ ธันวาคม พ.ศ. 2543
ชื่อ 'สวนดอกไม้กับชีวิต'
- รวมเรื่องสั้น พิมพ์ มิถุนายน พ.ศ. 2544
ชื่อ 'ชีวิตด้านที่สาม'
- คำบรรยายพุทธธรรมอย่างง่าย
พิมพ์ ธันวาคม พ.ศ. 2544
ชื่อ 'ธรรมะรอบกองไฟ'

สุขอื่นใดยิ่งกว่าความสงบไม่มี
พุทธทวณะ

■ ราคา 150 บาท

ISBN 974-90436-1-8

9 789749 043615